

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. 08. 21.

Tartalom:

15.Beszélgetés Gittával.
Az Új EMBERRÉ válás folyamata.
Egyek leszünk. Kik, és hogyan jön létre?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Drága Testvérek! Ma 2022. augusztus 21. vasárnap van és kisközösségi összejövetelt tartunk. Tanulni fogunk ma is, tanulni fogjuk Jézust, az Atyát, a Mennyet és minden szépet és jót. Az elmúlt héten az Örömnép alkalmából folytattuk a korábbi anyagunkat, amit ma is tenni fogunk. Van-e valakinek valami más kérése, kérdése?

Nincs.

Az volna az első kérdésem, hogy az elmúlt hét, vagy az azt megelőző hét kapcsán, merült-e fel bennetek valami kérdés, gondolat, hozzászólás, amit fontosnak tartotok, hogy most az elején elhangozzon.

Kata: Amikor arról beszéltünk, hogy mi a különbség az Evangélium és az Angyal tanítás között, mi az, amit az Evangélium nem kínál és amit az Angyal könyv felkínál, az-az Angyal tanításban így hangzik;

Gyermekek voltak az Apostolok.
Ti már ifjak vagytok. (54.b.316.o.)

Kata: Nektek már más a szellemi táplálékotok, más a ti feladatotok.

János: A múltkori alkalommal különbséget fogalmaztunk meg a tanítvány és a nagybetűs ember között, vagyis az Evangélium és az Angyal tanítás között. Ez a különbség megfogalmazás nem jelenti azt, hogy megtagadtuk volna az evangélium tanítását vagy megtagadtuk volna a Hang tanítását, természetesen mindebben azt, amit hitelesnek ítéltünk meg. Ebből kiindulva értünk el odáig, hogy a Gitta 15. beszélgetés szövegében a második bekezdés második sora így hangzik:

Amíg nem vagyunk *egyek* nem tudunk emelni. (15.b.G.83.o.)

János: Ez az egység kérdése indított el bennünket arra, hogy járjuk körbe. Az ezzel kapcsolatos kigyűjtésben jutottunk el:

EGYEK

Én sem tudok beszélni,
csak a "beszélő" által,
mert nincs szám.

De lesz, ha egyek leszünk. (G.19.b. 115.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ennek kapcsán merült fel, hogy hova is tegyük a nagybetűs embert. Arra a megállapításra jutottunk, hogy nagybetűs ember nélkül nincs egyesülés. Hogyan jön létre, ki is ez a nagybetűs ember? Az előző idézetből arra következtettünk, hogy az ember már nem ember az Angyal már nem Angyal, hanem valami Új jön létre, amely mindkettőt hordozza. De hogyan és mit? Ebből készültem a mai napra, hogy hogyan is jön létre az Új Ember, a nagybetűs ember. Mik a jellemzői ennek az eggyé válásnak, úgymond mik lehetnek a feltételei? Azt javaslom, hogy néhány Angyal szöveg kapcsán vizsgáljuk meg, hogy mi a nagybetűs emberré válásnak a folyamata. Mondjad Kata.

Kata: Megállapítottuk, hogy a tanítványság előszobája a nagybetűs embernek. Azt gondolom, hogy az Új Ember indulása a nagybetűs embernek.

János: Ehhez mit szóltok?

Deti: Akkor mi a különbség a nagybetűs ember és az Új Ember között?

Márti: A nagybetűs ember már több, a hét létsík együtt.

János: A múltkor is megkérdeztem tőled Márti, hogy a hit nélkül élő ember nélkülözi-e a hét síkot egyben?

Deti: Az elmúlt alkalommal megbeszéltük, hogy ez minden emberre vonatkozik, teremtettségében benne van.

János: Így van felépítve a teremtettsége által. A múltkor megkérdeztem, hogy egy ateista emberben benne van-e az ásvány, növény, az állat, az Angyal, a Szeráf és az Isten?

Ildikó: Igen, benne van.

Deti: A létezésétől fogva benne van.

János: Márti tőled kérdem, hogy teremtettségénél fogva mást jelentene az Isten számára? Tehát az Isten oldaláról a hét létsík ugyanúgy jelen van az ateistában is mint a hívőben?

Márti: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mondhatjuk azt, hogy ez teremtettség kérdése és nem látásmód kérdése?

Igen.

János: Mit szölsz hozzá Ivett?

Ivett: Teremtettségi dolog, minden emberben benne van.

János: Most tudunk visszatérni arra a kérdésre, amit Kata fölött, hogy van-e különbség az Új Ember és a nagybetűs ember között és mivel lehet igazolni? Én nem látom, hogy az Angyal könyv ebben indokoltan különbséget tenne. Hozzá kell tennem, hogy az Új folyamatosan és mindig jelen van. Mondhatjuk-e azt, hogy a nagybetűs emberrel megszűnik az Új Ember?

Kata: Nem, ez egy átalakulási folyamat, egy folyamatos dolog.

János: Az Új folyamatosan jelen van abban a pillanatban, hogy a tanítvány, aki az evangéliumi Jézusban gondolkodik és az Angyalban még nem. Tehát a tanítványt abban a pillanatban ahogy szóba áll az Angyal tanításával, máris Új Emberként fogalmazhatjuk meg. De még nem mondhatjuk, hogy nagybetűs ember. Ez, így rendben van?

Kata: Az Angyal az Új Embert a menóra képében középre, a negyedik síkra helyezi. Hozzá teszi azt is, hogy a nagybetűs embernek a megjelenítése ebben a menóra felosztásban nincs helye. Nem is lehet, hiszen ő maga mondja, hogy:

OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM. (17.b.L.102.o.)

János: Azért nem látja mert a nagybetűs ember nem létsík kérdése. Ember kérdése.

Ildikó: Az Angyal tanítás nélkül nincs nagybetűs ember.

Deti: Arra kérlek légyszíves fejtsd ki nekem azt, hogy a nagybetűs ember nem létsík, hanem ember kérdése.

János: A Kata által előhozott menóra fogalmaz-e meg új embert, nagy embert, kis embert?

Nem.

János: Ember van. Amikor azt mondja, hogy oly nagy az ember, hogy még én sem látom. Vajon melyik emberre gondol? A kicsire, a nagyra, vagy a középsőre, vagy a szőkére? Mondhatjuk-e, hogy az ember szó egy olyan gyűjtőfogalom, amely a teremtettségében kapta ezt a megjelölést. Mit szólna hozzá Kata?

Kata: Így van. Azért írja nagybetűvel, mert az ember van a központban a teremtés vonatkozásában. Ráláttunk, hogy minden az emberért van és az Isten az ember nélkül értelmetlen. Megfogalmaztuk, hogy a teremtés ezzel teljesedik ki.

János: Szeretném újfent megfogalmazni, hogy nagybetűs ember az angyal tanításában nincsen. Ez a tanításból nem derül ki. A szerkesztő által nagybetűvel írt ember van. Aki ezt könyv formájában megjelenítette az tett különbséget a nagybetűs ember és az ember között. Az angyal valójában úgy látom a tanítás szempontjából, csak az Új Ember és az ember között tesz különbséget. Már a Hangban is találkoztunk azzal a megközelítéssel, hogy az ember szó, egyfajta Isten által megfogalmazott méltóságot jelent. Most nem világi méltóságra gondolok, hanem olyan benső méltóságra, amihez az embernek fel kell nőnie. Hogyan?

Ildikó: Istenhez kell közelednie.

János: Pontosan.

Kata: Rá kell találnia az Istenre és aki kapcsolatba lép, szóba áll Vele, befogadja a tanítását és az Angyal tanítását is, idővel megtalálja helyét a teremtésben.

János: Használ a Hang olyan kifejezést, hogy embertelen ember. Mit akar ezzel kifejezni?

Deti: Istentelen embert.

János: Erkölcstelen embert. Tehát abban a vonatkozásában, ami az Angyal tanításában is megjelenik, hogy valami féle fejlődést lássunk. A tanítás által teszünk különbséget a szövegben megjelölt nagybetűs ember és az ember között, aki, mint kisbetűs ember jelenik meg. A kisember, vagy mondhatom a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

régi ember, aki még nem állt szóba az Angyalokkal, Jézussal, vagy az Istennel. Itt megállunk, idáig elértünk, ehhez mit szóltok?

Kata: Hasonló, amikor 286. oldalon Hanna azt mondja: *Élnie kellene már az Igét, a Négyet.* Az Új Embernek az a feladata, hogy az Ige befogadása által a teremtett és teremtő világot egyesítse önmagában. Az Új, ami a kettőből folyamatosan születik, azt az Angyal a menórában a negyedik síkon jeleníti meg.

János: Odáig jutottunk el, hogy van alapjában véve az ember az, aki önmagát teszi istentelen emberré. Ezt neveztük mi el kisbetűs embernek, régi embernek, a múlthoz ragaszkodó embernek, a hagyományokhoz ragaszkodó embernek. Ezt már az Angyal vonatkozásában, mert valójában a Jézust elfogadó ember is óhatatlanul valamiféle hagyományokhoz ragaszkodik. Jézus nem a hagyományok ellen van, hanem az Istentől elválasztó hagyományok ellen. Például: *Előírták nektek, hogy mossátok meg a kezeiteket.* Attól, hogy valaki nem mossa meg a kezét, még nem válik Istentelenné. Mi is, amikor minden Örömnépen elénekeljük azt, hogy: *Szeretet áradjon....* ezzel is egyfajta hagyományt teremtettünk.

Kata: A saját hagyományunkat.

Ildikó: Ennek nagyon örülök mert eddig zavart engem, amit a hagyományokról elmondtunk mert úgy értettem, hogy lemoszuk mindazt, ami a hagyományokat jelenti.

János: Márti mit szólsz hozzá?

Márti: Rendben van.

János: Amikor szóba áll Jézussal a kisbetűs ember, akkor már az Új Ember állt elénk. Mitől lett ő Új Ember?

Márti: Megváltoztatta a látásmódját.

János: Világos, másképp gondolkodik. Azt mondja Jézus, hogy higgyetek az Örömhírben. Ez azt jelenti, hogy gondolkodj másképpen? Miről?

Ivett. Az Istenről és önmagadról.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Gondolkodj másképpen az emberről, de valójában mindenről. Ez azt jelenti számunkra, hogy Új Emberként jelenik meg. Amikor a környezetünkből azt mondja valaki, hogy nem lehet rád ismerni, már nem vagy a régi. A fejlődés vonalán megáll az ember?

Kata: Nem áll meg.

János: Van perspektíva. Ezt állítja elénk az angyal amikor azt mondja, hogy van tovább is egy új tanítás vonatkozásában, ami nem nélkülözi a hiteles Jézus tanításait. Arra épülve megfogalmazza az ember lényegét, az Isten lényegét, egy új látásmód vonatkozásban az ember feladatát, a teremtést és mindazt, ami az embert az Istennel kapcsolatban érinti. Ez így rendben van e?

Igen.

János: Akkor megfogalmazhatjuk-e, hogy elkezdődik az Angyal tanítás szerinti Új Ember alakulása azzal a céllal, hogy valamikor elérve ezt az állapotot, létre tudjon jönni az Angyallal való egysége. Ez a feladat.

Kata: Megváltsa önmagát, ez a központi témája a tanításnak.

János: Mit szólsz hozzá Márti?

Márti: Rendben van így.

János: Ebben a nagybetűs emberben már ott van az a kapacitás, amelyben az egység létre tud jönni. Mi kell ahhoz, hogy ez létrejöjjön? Ezt gyűjtöttem ki a mai napra, ezt vizsgáljuk meg az alábbi címszó alatt.

A tanítvány ÚJ EMBERRÉ válásának a folyamata.

János: Tanítvány alatt a jézusi tanítványt értem, az Új Ember alatt nem a nagybetűs embert fogalmaztam meg, mert a kettő kapcsolatban van. Visszatérve az Ildikó kérdésére azt fogalmaztuk meg, hogy az Új Ember még nem mondható nagybetűs embernek, de a nagybetűs ember mindenféleképp Új Ember. Mit szólsz hozzá Ildikó?

Ildikó: Valóban így van. Aki ezt írta, okkal írta.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Úgy látom, hogy bizonyos fokban ez nekünk segítség, mert az ember egy folyamatot jelez, a nagybetűs ember meg egy állapotot, amely nem végződik be. Azt jelenti, hogy a nagybetűs ember már az egészség állapotában van, amely majd tovább megy. Hogyan?

Ildikó: Azt kérdezném, hogy az Új Ember ott befejeződik?

János: Még egyszer mondom, hogy a nagybetűs ember Új Ember, de az Új Ember még nem nagybetűs ember.

Ildikó: A nagybetűs ember az nagyobb, mint az Új Ember.

János: Igen.

Kata: Beérett.

János: Igen, ő elérte ezt a szintet.

Ildikó: Akkor tulajdonképpen ez sem lehet kihagyni az angyal megfogalmazásából.

János: Nézzük a szöveget: 15.b.G.

FigyeljeteK
Szemetekben Új Szem nő,
Füleitekben Új Fül,
kezeitekben Új Kéz.
És LÁTNI fogtok, HALLANI és ALKOTNI.
Új Hang.....és régi fül?
A Híváshoz Új Fül kell.
A hangnak is van teste.
A hallhatatlan HANG az halhatatlan,
mert már nem test. (20.b.L. 124.o)

János: Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy miért ezzel a szöveggel indítottam, mire szeretném ezzel felhívni a figyelmet. Mondjad Márti.

Márti: Azt is tudjuk az angyal tanításából, hogy: *ez a picí új, ami benned van, Az képes mindent megváltoztatni. (14.b.L.80.o.)* Ha ez a piciny új elindul bennünk, akkor már szükséges az új fül, az új szem az új kéz.

János: Igen. Mit szóltok hozzá?

Kata: Ezek benső szervek, melyek abból az átalakulásból születnek, annak a következménye, hogy meghalljuk a halhatatlant, meglátjuk a láthatatlant.

Márti: A látásmódjuk megváltoztatásának az a következménye, hogy már nem a régi szemmel néznek, nem a régi füllel hallanak.

János: Az EGYEK kigyűjtésben a harmadik rész arról szól, hogy:

Én sem tudok beszélni,
csak a "beszélő" által,
mert nincs szám.

De lesz, ha egyek leszünk. (19.b.G. 115.o.)

János: Felmerül a kérdés, hogy hogyan? És milyen szája lesz és ide tartozik a fül is a szem is és minden érzékszerve az embernek. Erre látok választ a 20.b.L-vel való beszélgetésben, amit felolvastunk az előbb. A négy fiatal, akire mondhatjuk azt, hogy tanítvány, nekik mondja az Angyal: *Nektek van szemetek, de a szemeitekben új szem nő.*

Ildikó: Ezzel azt mondja az angyal, hogy a látásotok fog megváltozni.

János: Köszönöm, de ez mit jelent? Ugyanez vonatkozik a fülre a kézre és kérdezem azt, hogy mit fognak alkotni? Mit akar ezzel megfogalmazni?

Kata: Az új látásmódjuk által a valóságot fogják meglátni.

Timi: Ezt én ennél egy kicsit többnek látom. Mintha szellemi érzékszervekről lenne szó.

János: Lépcsőzetesen, mindig több valóságot fogalmazunk meg. Köszönöm, amit mondtatok. Van-e még? Mondhatjuk azt, amit az Új Szemmel lát a tanítvány azt a hétköznapi ember nem látja, azt nem hallja, azt nem tudja tenni. Mi az, ami megváltoztatja ezt? Nyilván mindaz a tanítás, amit befogadva átalakította őt az istenismeret felé. Mindig visszatér az a mondat, hogy mindenben látsd meg Őt. Úgy tűnik ez lenne a kulcsa nem csak az Új Embernek de a nagybetűs embernek is. Nyilván egy hétköznapi ember esetében ez szóba sem jöhet, de a tanítvány minél közelebb kerül az Istenhez, annál többet lát meg ebből és annál többet magáévá tud tenni a látásmódján keresztül.

Timi: Ennek feltétele a kapcsolat.

János: Egyértelmű, enélkül semmi nem megy.

Timi: Nem csak az ésszel tanulás, az ismeret, hanem a mély kapcsolat megélése.

János: Amire utaltál a szellemi vonatkozásban, nagyon-nagyon alátámasztja a következő szöveg:

Új Hang.... és régi fül?

János: Ez éppen olyan dolog, hogy mi nem halljuk azt, amit a denevérek hallanak. Valami ilyesféle változás történik szellemi szinten. Azt mondjuk, hogy ultraviola színeket az emberi szem képtelen meglátni amíg új szeme nem lesz, de nem az anyagi vonatkozásában, hanem amikor már képes leszel ezzel az Új Szemmel meglátni bármiben az Isten teremtmény mivoltját. De nem közvetett módon.

Ildikó: Erre való az Új Szem. A kapcsolat.

János: Most a nagybetűs emberről van szó, akinek már Új Füle, Új Szeme, Új Keze van. Már nem ugyanaz az ember, akivel mi számolhatnánk, hogy mi magunk ezzel a szemmel, ezzel a füllel eggyé vállunk az angyalunkkal. Szó sincs róla. Itt megállok egy kicsit, a tiétek a szó.

Ildikó: Ez megdöbbenített engem, hogy szó sincs róla. Ez a célja?

János: Te mire érted, hogy ez a célja? Mit hallottál ebben?

Ildikó: Azt hallottam, hogy azzal együtt, hogy megváltozik a gondolkodásmódja és a látásmódja ezáltal akkor ez még nem elég?

János: Úgy van.

Kata: Meg kell születnie ezeknek a benső szellemi szerveknek.

János: Az érzékenységnek.

Ildikó: Jól van, de mi kell még akkor hozzá?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Istenismeret, hit, bátorság és nyitottság.

Ildikó: Rendben van, de ebből alakult ki az Új Szem az Új Fül és a többi.

János: De még nem alakult ki. Te már látod mindenben az Istent közvetlen módon?

Ildikó: Nem. De most arról volt szó, olyan nagybetűs ember, akinek már nő az Új Szeme?

János: Nem, Nem. Félre értetted. Azt fogalmaztam meg, hogy a nagybetűs ember, már nem olyan ember, mint egy hétköznapi ember, vagyis nem a mi szemeinkkel, füleinkkel, kezeinkkel rendelkezik, hanem azzal a többlettel, amit itt az angyal előre megfogalmaz nekik.

Ildikó: Ez világos.

János: Csak ennyit mondtam. Valószínű, félreértetted a dolgot. Itt a nagybetűs embert fogalmaztam meg mert azt mondtam, hogy a tanítvány Új Emberré válásának folyamata az Új Szem. Mert nő, folyamatában nő az Új Szem. A nagybetűs emberben már nem nő mert azzal kell, hogy rendelkezzen az Angyallal való eggyé válásban.

Ildikó: Azt mondtad, hogy ez nem elég.

János: Azt mondtam, hogy szó sincs arról, hogy olyan fülekkel amilyen nekünk van, olyan szemekkel amilyen nekünk, van olyan kezekkel amilyen nekünk van, hogy mint olyan nagybetűs emberré tudjunk válni.

János: Menjünk tovább, ha mindenkinek rendben van.

Timi: Az jutott eszembe, hogy az Örömnépen azzal foglalkoztunk hogyan lehet, hogy új érzékszervek születnek és ott van, amikor a súllyal foglalkoztunk, hogy:

HA FELBÍRNÁTOK FOGNI A SÚLY VÁGYÁT A FÉNY UTÁN,
HA MEGBÍRNÁTOK SEJTENI A FÉHY VÁGYÁT A SÚLY UTÁN,
AKKOR MEGÍZLELNÉTEK A MÁMORT. (15.b.G.85.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Azt gondolom, hogy így születik.

János: Igen. Csodálatos, ahogyan az egyik szöveg összefonódik a másikkal, ahogyan az egyikkel magyarázza a másikat.

János: Márti rendben van?

Márti: Igen rendben.

János: Mi több azt mondja:

A híváshoz is Új Fül kell,
A hangnak is van teste.
A hallhatatlan HANG az halhatatlan. (20.b.L123.o.)

János: Tehát a hallhatatlan Hang, amit füllel nem hallasz meg, az nem halhat meg, mert az a hang már nem test. A hallhatatlan Hang maga az Isten?

Igen.

Kata: Mondhatom azt, hogy a Szellem hangja, ha lenne hangja.

János: Megállnék ott, hogy: A híváshoz Új fül kell. Ki az, akit az Isten hív? Mondhatom azt, hogy a tanítvány?

Igen.

János: Mit jelent ez?

Márti: A tanítvány?

János: Más nem hallja meg csak az, aki ezzel a füllel rendelkezik. Mit mond Jézus ebben a vonatkozásban?

Márti: Akinek füle van a hallásra....

János: Az Isten tudja hány zsidónak, aki ott van annak mondja, hogy akinek füle van a hallásra hallja meg, akinek nincs füle az nem hallja meg. Mit nem hal meg? A hívást nem hallja meg azt, hogy meg van hívva az Isten Országába. Az

Ige, mint egy meghívólevél az Isten Országába, Jézusba. Akinek nincs füle, az nem hallja meg.

Ildikó: Akkor azt is lehet mondani, hogy a meghívásért jött, hogy meghívja az embert az Isten Országába.

János: Így van. Megszültem egy mondatot az általam kiválasztott következő rész tartalmához.

Csak a választott (küldött) válik tanítvánnyá!

János: Mit szóltok az állításomhoz?

Kata: Igen, az angyal könyvben többször találkozunk azzal, hogy úgy szól hozzájuk, hogy választottak vagytok. Nyomatékot adva ezzel, hogy amire ki lettetek választva, amire elhívott az Isten titeket, annak mekkora a súlya, mekkora a felelőssége.

János: Ahhoz, hogy valaki nagybetűs emberré váljon, ahhoz tanítvánnyá kell előbb válnia oly módon, hogy őt erre az Isten kiválasztotta. Vajon az, hogy választották jelent -e azt, hogy személyválogató az Isten?

Kata: Nem. Az a feladatra való felkérés, megbízás.

Ildikó: Én arra gondoltam, hogy ez a személyválogatás nem ebben az értelemben értelmezhető mert az Isten a lelkeket is látja. Nyilvánvaló, aki nem alkalmas erre, azt nem fogja az Isten felkérni erre.

Márti: Az lehet kiválasztott, aki képes rá, alkalmas arra, hogy azzá váljon.

Timi: Nekem az jutott eszembe, hogy például az állatvilágban is megvan az, hogy elválasztják a kicsit az anyjától, hasonlóan az Isten világában is amikor valaki alkalmas arra, itt az ideje, akkor felkérnek kiválasztják egy feladatra.

János: Az, aki az Ő fényét hordozza az lehet kiválasztott, küldött, tehát a lélek minősége, képessége, hovatartozása dönti el, hogy az Isten kiválaszthatja, küldheti őt. A küldött és a kiválasztott ebben a vonatkozásban ugyanaz. Nincs köztük különbség.

Kata: Az jutott eszembe, hogy a Pisti által küldött Angyal üzenetek között találkoztunk azzal, hogy: "Mindenki gondolja át, képes-e vállalni feladatát."

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nyilván ez az ember oldaláról van, de számtalan olyan esettel is találkozunk amikor az ember, az Istennek odaadott ember évekig imádkozik azért, hogy az Isten valamilyen feladatot adjon neki, ott toporog, hogy mennyire szeretne munkás lenni Nála.

János: Számtalan helyen fogalmazzuk meg adott esetben, hogy látható, hogy hiába tanítja őt az Isten. Őt nem az Isten választotta, ő saját magát választotta, nem az Isten kérte fel, hogy menj és hirdesd az Igét, vagy világíts az Én fényemmel a világban, hanem önként ment. Bizony, bizony, nagyon úgy néz ki, hogy felmérhetetlenül sokan vannak az önjelölt választottak, mint az Isten által való választottak és küldöttek.

Ildikó: Jézus amikor itt volt a földön Ő is kiválasztotta a tanítványait.

János: Pontosan, még hozzá a hagyománnyal ellentétben, mert abban az időben a tanítók, ha vándor tanító volt az illető, őt választották a tanítványok a hagyomány szerint. Jézus szembe megy a hagyománnyal és ezzel a kérdéssel is Ő választja ki a tanítványait. *Jn.6.70.... én titeket, a tizenkettőt választottalak ki.* Hogy néz ki ez az angyalnál? Nézzük meg a szöveget. Timi olvasd fel kérlek.

mert Ő hatalmat ad
élők és holtak felett,
hogy a választott *tehet*.
Szabadon tehet! (62.b. 344.o.)

János: Utal itt a négy fiatalra, hogy ők mind a négyen választottként vannak itt a földön. Mit gondoltok Ildikóval együtt, mi, akik itt ülünk és akiket még hozzá gondolunk, azok választottak-e, küldöttek-e?

Igen.

Kata: Az Isten összeterelte ezt a kis közösséget, nem véletlen módon, ez is az Isten munkája. Választottak, küldöttek vagyunk, hogy ebben a földi létünkben az angyal tanításával és a Hang tanításával, mint szellemi eledellel találkozzunk, megismerjük és ki-ki a képessége szerint befogadja és élje.

Márti: Igen, és ez egy hatalmas feladat, hiszen megrögzött ateista voltam.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Figyeljete! Választottság, feladat és felelősség. Nehogy azt higgye valaki, hogy az Isten által való választottság az egy Hawai.

Ildikó: Elvégeztem, amit elvégeztem, de azért mentem oda mert bennem volt egy csomó igény, egy csomó kérdés, vágy, hogy megtudjam ezeket az ellentmondásos dolgokat. És mennyire örültem amikor megtaláltam a Feri bácsit. Mennyire igaz az, hogy az emberben kell az igénynek megszületnie. Nyilván látta az Isten a lelkeket és odatette elém a Feri bácsit.

János: A választott szabadon tehet. Valóban?

Ildikó: Nem

János: Más?

Deti: Én ezt azzal helyettesíteném, hogy a választott szeret, szabadon szerethet.

János: Jó, köszönöm. Mit jelent az, hogy szabadon tehet?

Ivett: Istenben tehet.

János: Vagyis?

Márti: Szabadon szeret.

János: Vagyis a szeretetben szabadon tehet, a lehetőség előtte van. Ha a harmadik rész nézzük... Ivett olvasd fel légszíves.

Kiválasztott vagy.
Mindenkor *leszállhatsz*
és mindenkor *felemelkedhetsz*.
Csak rajtad múlik. Hiszed-e ezt? (11.b.L. 56.o.)

János: Hát hogyne! A választott, a tanítvány még akkor is, ha nem úgy érzi, ha nem úgy éli, az Isten oldaláról megadta neki azt a szabadságot, hogy szabadon tehet. Csak rajta múlik a dolog.

Ildikó: Szeress és tégy, amit akarsz.

János: Ildikó akkor most te folytasd, te olvasol.

Mi nem tehetünk,
mi csak szótlán szó lehetünk.
De ha egy a szó és egy a kéz,
akkor minden lehet.
És eljöhet a hirdetett ország,
melynek alapja megvettetett
az idők kezdete óta. (62.b. 344.o.)

János: Megint az angyallal való egység tartalma jön elő, amikor azt mondja önmagáról az angyal, hogy: Mi nem tehetünk, csak szótlán szó lehetünk, mert a hallhatatlan HANG az halhatatlan. A hallhatatlan Hang, az a szótlán szó, de ha egy a szó és egy a kéz, ami csak a nagybetűs ember vonatkozásában jöhet szóba, mert már Új Kézzelel rendelkezik, nem a régivel, akkor minden lehet még az eggyé válás is.

Kata: A tanítás vége felé mondja az angyal, hogy számotokra már nincs lehetetlen, minden lehetséges.

János: Mehetünk tovább? Ivett te következel.

Kiválasztott vagy.
Mindenkor *leszállhatsz*
és mindenkor *felemelkedhetsz*.
Csak rajtad múlik. Hiszed-e ezt? (11.b. L. 56.o.)

János: Kiválasztott, tanítvány és küldött, ugyanaz. De az, hogy mindenkor leszállhatsz, ez feladat-e?

Igen.

János: Ez feladat is, hiszen le kell vinni a feladatot, hogy megismerjék. Mert a tanítványban már benne van, a valódi tanítványban, nem az, aki azt állítja magáról, azt gondolja magáról, hanem amikor mások mondják róla, hogy ő tanítvány.

Timi: Ez a leszállás és felemelkedés az anyag és a szellem közötti kapcsolat, erre válik képessé és én ezt összekötöm a szabadsággal. Az nagyon megfogott

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

amikor azt mondja az angyal, hogy mi nem tehetünk mert nekünk nincs kezünk, csak az ember tud tenni neki van keze. Itt van a szabadság, hogy amikor megszületik bennünk a kapcsolat által az Új Ember akkor tudunk az anyag és a szellem között szabadon szeretni.

János: Teheted azt a jót, amit az Isten tenne helyetted. Ami természetesen Tőle jó. Márti, te jössz.

A mi harcunk nem a régi harc.
Az Újat kell hirdetni, az Ismeretlent.
Ez félelem a kezdőnek - a kiválasztottnak öröm.
Ne feledd,
amit téged éltet - mást porig égett! (25.b.G. 159.o.)

János: Lám a tanítvány és a világi ember közötti áthidalhatatlan különbség. Az áthidalás mikor történik meg? Amikor megtér. Ezt kívülről áthidalni nem lehet, csak belülről. Detti, folytasd a második oldalon.

Nem látlak titeket, de látom a fát, az Élet Fáját.
Kezemben iszonyú éles kard.
A választottak, egy-egy hajtás a fán.
HA NEM TÖR ÁT AZ ÚJ A RÉGIN - ELCSAPOM.
(33.b. Hanna mesterével. 217- 218.o.)

János: A választott felelőssége. Ez nem az emberről szól általában, hanem a választottakról, a küldöttekről van szó. Itt jön a feladat és a felelősség kérdése. Ebben a vonatkozásban nem egyfajta büntetésről van szó, hanem törvényszerű következményről, mert minden képessége meg van, minden lehetősége is meg van és minden támasza, segítsége is meg van az illetőnek...és mégis. Az embernek mindig van lehetősége arra, hogy visszakozzon.

Detti: Ez rólunk is szól.

János: Ha választottakról van szó és mi magunkat választottaknak tekintjük, akkor bizony-bizony mindenkiről van szó, aki valamiféleképpen ennek megfelel, akiről azt mondja a másik, hogy őt az Isten küldte. Mondjad Márti.

Márti: Mindig vannak a választottak között is akik a régihez ragaszkodnak, hátat fordítanak az Újnak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mi lehet ennek az legeklatánsabb példája? Mondok egy szót: Júdás.
Választotta-e őt Jézus?

Választotta.

János: ...és mégis. Az Isten jelenléte sem volt elég ahhoz, hogy meggyőzze Júdást arról, hogy azzal, amit Jézus tett és tanított nem ellensége Izraelnek. Pontosan, a legszembetűnő példája Júdás személye.

Ivett. A Jónás és a cet esete jutott eszembe, hogy a feladat elől nem lehet elmenekülni.

János: Lehet menekülni.

Kata: Nekem az örökélet vonatkozásában jutott eszembe, hogy valójában maga a létezés, a létbe hívás, amelyben a kiválasztott felelőssége a kérdés az arról szól, hogy milyen mélyen tudott az a szívében gyökeret eresztetni.

János: Nagy valószínűséggel ez a kérdés áll előtte és ez dönti el számára a dolgot.

Az Ő helye a kész, az EGÉSZ.

A kapcsolat a cél.

Kapcsolat nélkül semmi sem él.

A választott nem fel, s nem le mutat.

A válaszod él, s ez a *kapcsolat*. (Töredék 1944. jul.14. 354.o.)

János: Pontosan arról van szó, amit Timi fogalmazott meg a választottal kapcsolatban, a kapcsolat vonatkozásában az elején. Minden Újnak, minden fejlődésnek az alapja, minden Új Embernek, minden nagybetűs embernek, Angyalnak, a kapcsolat a megoldás, a kapcsolat a kulcsa. Azt mondja:

Kapcsolat nélkül semmi sem él.

János: Ki az élet? Jézus az élet. Kapcsolat nélkül nem tud a szeretetben létezni a választott. Nem le, vagy fel, mutat. Tehát nem azt mondja, ide vagy oda kell menned. Egyszerűen csak Él, éli az Istent. Szeret. Ez az Istenben való élés, a kapcsolat. Mit jelent az, hogy az Istenben él?

Kata: Az Isten szeretete él benne.

Márti: Napi szinten van kapcsolatban az Istennel.

János: Ez már közelebb visz a válaszhoz. Abban él, abban gondolkodik. Tehát él, ami azt jelenti, hogy az Istenben gondolkodom, abban a rendben, abban a tanításban. Timi te jössz.

Válaszút! A botor a fény felé fut,
s mint pille elég.
Sötétben megáll a bölcs, a választott megáll.
Nem jár, nem halad, nem száll.
A Fény mégis rátalál.
Füle nem hall, szeme nem lát,
de rajta átárad a sugár.
Szíve nem vár – nincs már mit.
Keze nem kér – nincs már hit, sem tér.
DE HAT, MERT Ő AD.
A TEST IGÉVÉ LETT, MERT Ő AD. (68.b.368.o.)

János: Komoly mondatok. Mit szólsz hozzá Detti?

Detti: Nem nagyon értem a második felét.

János: Akkor nézzük az első felét. Ha az ember folyamatosan az Istenben éli meg magát, mert valami ilyesmit próbál az angyal megfogalmazni, akkor van-e kérni valója? Van-e várni valója, ha folyamatosan az Istenben éli meg magát? Egy olyan kegyelmi állapotban, amit mi nem ismerünk, mi még nem ismerünk.

Kata: A súly kapcsán tanít az Angyal arról, hogy az a vékony lehelet finom szál, amivel rám gondolsz, az elég ahhoz, hogy a súly megsemmisüljön a számodra.

János: Jól mondod.

Keze nem kér, nincs már hit.

János: Miért?

Ivett. Mert már megtapasztalás van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Megtapasztalás van, Benne élés van. Ehhez már nem kell sem hit, sem tér, mert már Benne élsz. De hat, mert általa az Isten hat, és az Isten nem tud nem hatni. Mi által? Az által, hogy kiárad, ami maga az adás. Így a te tested, ami te vagy, igévé lesz. Erre mondja, hogy Jézusok vagytok, mert Jézus az Igét adja, az Atyát adja, a Mindent adja. De ha te, mint test Igévé leszel, akkor te is Jézusivá válsz. Nyilván ez nem a mostani állapotot jelzi.

Kata: Amikor az Igévé válásról tanít, akkor mondja az Angyal, hogy te magad vagy az Ige.

De hisz - Te MAGAD vagy az AD! (65.b.Töredék.360.o.)

Kata: Éppen azért, mert az a lényeg, ami Általa benned van, már isteni lényeg.

János: A tanulás feladata az, hogy befogadjuk az Igét. Minél inkább befogadjuk az Igét annál inkább azzá válunk.

Ildikó: Azért fogadjuk be, hogy azzá váljunk.

János: Jelen esetben az Ige maga Jézus, Ő mondja, hogy hozzád megyünk és lakást veszünk nálad.

Kata: Amikor az Istenben való gazdagodásról beszélünk, van az Angyal könyvben (356.o.) az a rajz amikor a köröket kúp formában mutatja, ahogyan egyre szűkül, egyre kisebb lesz. Lépjetek egyet feljebb! Ez azt jelenti, hogy a folyamatos átalakulás kapcsán a kiválasztottban Általa folyamatosan nő az Új Ember.

János: Detti mivel neked volt problémád, így most már érthetőbb?

Detti: Alakul, alakul.

János: Akkor lépünk tovább.

A választott nem lebeg, nem merül,
de jár a tengeren.
Egyetlen súly a szabad,
az önként vállalt feladat.
A víz fölé emel a kegyelem.
Annyi a kegyelem, amennyi a vállalt feladat,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az önként vállalt, a szabad. (75.b. 388.o.)

János: Mit olvasunk ebből ki?

Márti: A feladat elvégzéséhez mindig megkapjuk a kegyelmet.

János: Minden feladattal együtt jár a kegyelem, mind az a kegyelem, ami az elvégzéséhez szükséges, mert önként vállalt.

Kata: Ez velejárója.

János: Arról van szó, hogy a választott nem akarata ellenére választott, hanem önként vállalta a feladatot. Azáltal vagyok választott, hogy önként vállalom. Figyeljete! A választottaknál nem az Isten választott engem, én választottam az Istent.

Kata: Nyilván szellemi létemben önként vállaltam azt a feladatot, ami itt a földi anyagtesti létemben feladatként vár rám.

Deti: Ott nincs kényszer.

Ivett: A választották; mindig azt sugallja, hogy kívülről történő esemény, pedig épp fordítva van, hogy aki lelkileg készen áll erre, azt válassza az Isten, mert ez egy közös dolog.

János: Mondhatom azt, hogy attól vagyok választott, hogy az Istent választottam önként. Ildikó, mit szólsz hozzá?

Ildikó: Így van, csak azon gondolkodtam, mert nagyon érdekes ez a mondat a számomra, hogy a víz fölé emel a kegyelem. Amikor a teremtéssel kapcsolatban az jelent meg, hogy hangsúlyosan mondja az ember a víz fölött van és most is ez jelenik itt meg.

János: Számomra teljesen másra utal.

Kata: Itt a 75. beszélgetésben Péterre utal.

János: Igen Péterre utal, amikor Péter azt mondja Jézusnak, hogy uram parancsold meg nekem, hogy hozzád menjek, és Péter a vízen jár egészen addig

amíg a kegyelemben él. Nem az Isten kegyelmében, hanem ameddig a kegyelemben gondolkodik.

Ildikó: Igen, értem.

János: Ahogy elveszti abban a pillanatban süllyedni kezd. Mondja is, hogy egyetlen súly, a szabad.

Kata: Valójában az Isten nélkül nem tudná megtenni. A kegyelem velejárója, hogy amíg ő az Istennek odaadottja addig az Isten vezeti őt, mindent megtesz a választottért.

János: Erről a Hangban azt tanultuk, hogy nem az anyag az úr a szellem felett, hanem szellem az úr az anyag felett. Ez a kegyelem.

Timi: Ez nagyon jó jel, figyelmeztetés mert sokszor hajlamos vagyok túl vállalni magamat mert úgy gondolom, hogy annyi mindent kell csinálnom, de nem kell, nem kell görcsölni. Amit örömmel, szabadon vállalom ahhoz viszont meg is kapom az erőt.

János: Nagyon jó megerősítés, nem "kell" mert tanulók vagyunk, "csak" tanítványok vagyunk.

Timi: Erre jó emlékezni, amikor azt mondom, hogy már nem bírom.

János: Bizony, bizony mindannyian vagyunk így ezzel, hogy időnként erőnkön felülinek érezzük azt, amit teszünk, azt, amit vállalunk. Ez az utolsó szöveg már nem kapcsolódik igazából ehhez a témához. Ez úgy fogalmazódott meg bennem, hogy sokféle módon tudjuk megközelíteni, megfogalmazni az Istent. Ahány terület van ebben a vonatkozásban, a szeretet, a kegyelem, a fény, a béke és egyéb más, mind alkalmas arra, hogy megfogalmazzuk az Istent. Itt is egyfajta vonatkozásban lett megfogalmazva, méghozzá abból a kiindulásból, amit korábban úgy fogalmaztunk meg, hogy a béke a különbözőségek dinamikus harmóniája. Ez a benső béke, de ezt mondhatnánk boldogságnak is. Amikor ez kialakult bennem akkor kibővítettem, mert rájöttem arra, hogy mi az Istenről beszélünk és ez a következőképpen hangzik. Olvasd Márti.

Az ember által felfogható Isten: a különbözőségek teljességének, végtelen kiáradásban megnyilvánuló, tökéletes harmóniája.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Tökéletes harmóniája, ebben minden benne van. Az, hogy végtelen azt meg fel sem tudjuk fogni.

János: Tehát a különbözőségek. Azt mondjuk, hogy az Isten változatlan, de benne a lehetőségek végtelensége van jelen a különbözőségben, mivelhogy végtelen. A különbözőségek teljességében van jelen benne, ezért nincs két egyforma. A kiáradás az végtelen kiáradás, mert Ő Maga a Végtelen. Mindez egy tökéletes harmóniában jelenik meg.

Kata: Hiánytalan harmóniában.

Detti. Az jutott eszembe amikor a múltkor megfogalmazzuk, hogy helyettesíthetjük a dallal a tánccal stb.

János: Tökéletes. Van-e valakinek mondanivalója, hozzá tennivalója, vagy lezárhatjuk a témát.

Nincs.

János: Akkor áttérhetünk az egység kérdésére. Márti az EGYEK kigyűjtés 2. bekezdésével folytatd légy szíves azzal.

EGYEK

Mert távol voltam tőled.

Ott voltam, ahol majd egyet leszünk.

A távolság mutatja feladatod nagyságát. (11.b.G. 55.o.)

János: Mit jelent a távolság? Az ember és Isten közötti távolságot. Szoktuk használni azt a kifejezést, hogy közelebb kerülni az Istenhez, távolabb kerülni Tőle.

Mert távol voltam tőled.

Miért? Mert az az állapot, ahol majd egyet lesznek, az a távolság bizony, bizony még távol van. Az az állapot az még távol van, mert ez a távolság mutatja a te feladatodnak a nagyságát.

Kata: Szellemi állapotra utal.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm a megfogalmazást. Tehát nem egy közeli állapotot jelez az embernek. Ez azt jelzi, hogy nagy utat kell még megtennie, – vagy nem. Miért mondtam ezt?

Kata: Mert ott van a kegyelem is mindenek felett.

János: Felülír mindent, mert ha a te szíved alkalmas erre, nyilván Ő dönti el, akkor az Isten mindenben keresztül lép benned. Akkor ami távol látszik közel kerül, viszont fordított esetben, ami közel látszik számomra az távolra kerül. A kegyelem mindent felülír. Te jössz Detti.

Én sem tudok beszélni,
csak a "beszélő" által,
mert nincs szám.

De lesz, ha egyet leszünk. (19.b.G. 115.o.)

János: Ahhoz, hogy egyek legyünk ahhoz nagybetűs emberré kell válnunk.

Ildikó: Akkor tudunk emelni.

János: Mit, mibe?

Ildikó: Az anyagot a szellembe.

János: Kata jön.

Mi, akik tanítunk benneteket, EGYEK vagyunk.

Most én válaszoltam. De így is elfogadod.

Külön vagyunk mi teljesen, különbözőek és mégis EGYEK.

Mily különbözők vagytok ti is –az Ő dicsőségére –

És mily EGYEK! (30.b.G. 197.o.)

János: Ugyanúgy egyek, mint ahogy az angyalok egyek?

Kata: A szellem vonatkozásában. Ahogyan ők is egyek, úgy mi is egyek vagyunk a szellem vonatkozásában.

János: Ugyanúgy?

Márti: A szellemisség az angyalok létállapota.

János: Csodálatos ez a megfogalmazás. Létállapota nekem nem jutott eszembe. Az egység a szellemi létállapota az embernek. Ez az egység még nem létállapota, ez feladata és a feladat megvalósulásában a létállapota mert az egység az embernél feladat függő. Mármint nem az, hogy az angyallal legyenek egyek, ha nem, hogy egymással legyenek egyek.

Kata: Az utolsó sor azt fogalmazza meg, hogy a szellemi tanulásban az angyal tanítás befogadásának a vonatkozásában vagyunk mi tanítványok egyek.

János: Pontosan. Most egy hosszabb rész következik. Kedves Timi olvasd el.

A megváltás *nekünk*,
ha kéritek szavunk,
ha adhatunk.
Megváltás *nektek* a kérelem,
hogy adjatok nekünk kezet. (58.b. 331.o.)

János: Mi lehet a megváltás itt? Hogyan értelmezzük?

Kata: A kapcsolat.

János: Így van, a kapcsolat a kulcs.

Kata: És később, amikor a következőket mondja:

Négyen vagyunk, négyen vagytok –
az nem nyolc. 33.b.G.219.o.

János: Köszönöm. A Timi mondta az elején, hogy kapcsolat nélkül nincs megváltás. Ennek a kapcsolatnak minősége van nem csak annyi, hogy hallunk az angyalokról vagy hogy elhiszem, hogy léteznek, tudni is kell valamit róluk és általuk. Így már jobban érted Ildikó, hogy miért nem az anyag és szellem egyesítéséről van szó?

Ildikó: Igen, más a helyzet.

János: A kapcsolat nélkülözhetetlenségéről a kapcsolat súlyáról van szó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A következő sorban ezt mondja: beteljesedett. Ez azonos azzal amikor a könyv elején azt mondja: "Van-e természetesebb valóság, mint hogy mi beszélgetünk?"

János: Így van. Egymást magyarázzák az Angyal szavai és nagyon-nagyon úgy néz ki, hogy ahhoz, hogy egy-egy részt megértsünk, az egészből kell merítenünk. Önmagában véve egy-egy részletet nem tudunk megérteni abból az alapállásból, hogy a magam értékrendjében vagy ismeretanyagomból meríték és úgy próbálom értelmezni. Az angyal tanítás egészéből kell meríteni, hogy azt a kis részt, azt a mondatot, azt a jelzést valóban hitelt érdemlően tudjam felfogni és magyarázni.

Beteljesedett.

Kértek és adtok.

Kérünk és adunk.

Egy a mi dalunk és a ti kezetek.

Így tűnik a kérelem, ha egyek vagyunk.

Szavunk a tiétek, s miénk a kezetek.

A hiány eltöröltetett.

Az ÉLŐ ISTEN megszületett. (58.b.331.o.)

Timi: Ha a szellemi és az anyag, az angyal és az ember egysége létrejön, úgy szűnik meg a hiány és ott van a megváltás is. Ez egy csoda. Az ember számára szűnik meg a hiány.

János: Ha megszűnik a hiány, mi jelenik meg? A teljesség.

Timi: Nincs helye a kérelemnek mert nincs hiány.

János: A szövegben az egység úgy jelenik meg amikor azt mondja: így tűnik a kérelem, ha egyek vagyunk. Itt a tanítványok és az Angyalok közötti egységről van szó. A hited is jelen van adott esetben.

Ildikó: Én még azt is mondanám, hogy az Élő Isten megszületett bennetek.

János: Így van. Szüless meg általunk, ahogyan imádkozzuk. Ivett te jössz.

Titok:

Minden angyalok, szeráfok, kerubok, minden mennyei erők,
a dalolók és a szolgálattelvők

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

jönnek, szolgálják Őt,
a bennetek levőt.
Szóljatok és jövünk!
Már majdnem egyek vagyunk.
Szavatok teremt.
Mindent idézzetek! (76.b.395.o.)

János: Hogyan értsük azt, hogy jönnek és szolgálják a bennetek levőt?

Kata: A bennünk megszületett Jézust.

János: Amikor az Őt mondja, nem a Jézust mondja.

Márti: A bennetek lévő Istent szolgáljuk.

János: Nem mondtál rosszat, mert amikor Jézust mondasz, akkor az Istent mondasz. Dehogyan teljesen világos legyen Jézus is azt mondja, hogy az Atya több mint én vagyok. Miben több az Atya, mint Jézus? Ő a forrás, ennyiben. Dehogyan ezt jól értjük ezt az egységet, ami a forrás és a patak között van, hogy a patak nincs forrás nélkül és a forrás nincs patak nélkül. Így, Egyek Ők.

Márti: Amikor azt mondja: *Szóljatok és jövünk!* Az jutott eszembe, hogy minden az emberért van.

János: Itt van az a szöveg, amely lehetőséget ad arra, hogy Detti elmondja a dalolókkal kapcsolatban, hogy miről beszélgettünk a minap. Azt mondja minden mennyei erők, a dalolók..... A dalolás a mennyben az egy mennyei erő. Ennek oka kell, hogy legyen. Nem úgy van, ahogyan mi dalra fakadunk. Az ütemről is komoly tanítás folyik, hogy: *Nincsen dal ütem nélkül, de ütem van dal nélkül.*

Detti: Arról beszélünk, hogy ennek mindenféleképpen oka van. A teremtésnek a megnyilvánulása. Erre mondtam, hogy a tánc is ilyen lehet, nem itt, hanem odaát.

János: A dal és a zene ugyanazt jelenti, mármint amikor a zeneszót használom, a dalt érthetem alatta. Dallam, zene. A kettő között nincs különbség mert a zene a dalra épül és dal nincs zene nélkül, tehát ugyanazt jelenti.

Timi: Szerintem a dal több mint a zene.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A zene ugyanúgy kottákra épül, mint a dal. Nincsen dal anélkül, hogy azt ne zenének nevezzük. A zenének is lehet szövege, csak azt dalnak hívják. A lényegét akarom ebből mondani, ezzel mintha azt mondaná nekem, hogy minden, ami létezik az egyfajta dalként, dallamként is leírható megjeleníthető. Minden, ami létezik azt mondja, hogy a dal, amit neki küldötök az életben az a gondolkodásod a látásmódod, ami te Magad vagy. Te egy dal vagy. Mindannyian egy másfajta dal vagyunk. Azt mondja, hogy a dalolók dalolnak Neki. Mennyei erők, amellyel teremtenek. Ha mindent leírhatok dallal akkor minden dal teremthet valamit, létrehozhat valamit. Hasonlóképpen a tánc is mert az meg mozdulat. Vannak olyan angyalok, akik kezdettől fogva dalolnak az Istennek és vannak olyan angyalok, akik kezdettől fogva táncolnak az Istennek. Azt mondom, hogy ez a teremtés megvalósulása. Tehát, az angyalok a tánccal teremtenek, az énekkel teremtenek, mert minden magában hordoz egyfajta dallamot, dalt. Ezt beszélgettük a Dettivel ezt szerettem volna elmondani nektek, hogy a teremtést így is meg lehet közelíteni.

János: Ne ragadjunk itt le, menjünk tovább.

Már majdnem egyek vagyunk.

János: Kire érti ezt önmagukra vagy a tanítványokra? A tanítványokkal való kapcsolatukra. Azt mondja: Szavatok teremt. Mit? Kapcsolatot.

Mindent idézzetek!

Kata: Amit eddig tanítottunk nektek.

János: Mehetünk-e tovább? Kata te következel.

Ti kedvesek, készüljétek!
Mi dalolunk fent.
Figyeljétek! Tanuljatok! Készüljétek!
Legyetek egyek velünk!
A nagy a végtelen szeretet,
az isteni szív a miénk. (88.b.451.o.)

János: Befejezésként egyfajta felszólításról van szó, amely a tanítványoknak szól.

A nagy, a végtelen szeretet,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az isteni szív a miénk.

János: Mit fogalmaz meg ezzel?

Kata: Az Istennel való egységet.

János: Amikor az angyal tanít, akkor az Isten tanít?

Igen.

János: Tehát, az angyalokon keresztül tanítja az embert, továbbá tanítja az Evangéliumokon keresztül, tanítja a Hangan keresztül és tanítja az angyal tanításán keresztül és tanítani fogja az Újon keresztül. Tehát az eggyé válás az angyaloknál már nem kérdés, mert ők egyek, az embernek kell törekedni arra, hogy ezzel az egységgel, egységbe kerüljön. Enélkül van-e olyan, hogy beteljesüljön az ember feladata, hogy egyesítse az anyagot a szellemmel? Nincs, mert egy a feladat.

Kedves Testvérek! Ezzel eljutottunk odáig a Gitta 15. beszélgetésében: *Amíg nem vagyunk egyek nem tudunk emelni.* Megbeszéltük, megvizsgáltuk, értelmeztük, itt fogjuk folytatni a mámor kérdésével.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István